

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
ГжЗ 178/23
23.5.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Весне Целетовић Цуцић, председника већа и судија Александре Лековић и Весне Дамјановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник адвокат Немања Алексић из Новог Сада, Грчкошколска 1, против тужених Adria media group д.о.о Београд, Влајковићева 8, Марије Кордић из Београда, адреса запослења Цара Душана 42, Рајка Недића из Београда, Влајковићева 8, чији је заједнички пуномоћник адвокат Бранислав Глоговац из Београда, Трг Николе Пашића 12 и Зорице Радуловић из Београда, Гајева улица 14/3, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о жалбама тужилаца и тужених, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду ПЗ 111/16 од 2.2.2023. године, у седници већа одржаној дана 23.5.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе тужилаца и тужених и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 111/16 од 2.2.2023. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви тужилаца и тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неосновани.

Образложење

Изреком побијане пресуде, ставом првим, дозвољено је преиначење тужбе као у поднеску од 17.12.2018. године. Ставом другим изреке обавезују се тужени Adria media group д.о.о Београд, Марија Кордић и Зорица Радуловић, обе из Београда, да солидарно исплате на име накнаде нематеријалне штете због повреде части и угледа: тужилци АА из ... износ од 50.000,00 динара, тужиоцу ББ износ од 50.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од 2.2.2023. године као дана пресуђења, па до коначне исплате, у року од 15 дана од пријема

писаног отправка пресуде. Ставом трећим изреке обавезан је тужени Рајко Недић из Београда да увод и изреку ове пресуде објави без коментара и без одлагања, о свом трошку, најкасније у другом наредном броју тог медија од дана када је пресуда постала правоснажна, поштујући правила прописана Законом о заштити података о личности. Ставом четвртим изреке одбијен је тужбени захтев у преосталом делу којим је тужила АА тражила да се обавезу тужени Adria media group д.о.о Београд, Марија Кордић и Зорица Радуловић да јој солидарно исплате још 100.000 динара, преко досуђеног износа од 50.000,00 динара, до траженог износа од 150.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 2.2.2023. године као дана пресуђења, па до коначне исплате, којим је тужилац ББ тражио да се обавезу тужени Adria media group д.о.о Београд, Марија Кордић и Зорица Радуловић да му солидарно исплате још 150.000,00 динара преко досуђеног износа од 50.000,00 динара, до траженог износа од 200.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 2.2.2023. године као дана пресуђења, па до коначне исплате и којим су тужиоци тражили да се обавезе тужени Рајко Недић да објави преостали део ове пресуде без коментара и без одлагања, о свом трошку, најкасније у другом наредном броју тог медија од дана када пресуда постане правоснажна. Ставом петим изреке обавезани су тужени да тужиоцима солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 187.800,00 динара у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде.

Против ове пресуде жалбу су благовремено изјавили тужиоци побијајући је у ставу четвртим и петом изреке из свих законских разлога.

Против ове пресуде жалбу су благовремено изјавили и тужени побијајући је у ставу првом, другом, трећем и петом изреке из свих законских разлога.

Тужени су дали одговор на жалбу.

Испитујући правилност побијане пресуде у границама законских овлашћења из члана 386 Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр.72/11 ... 55/14), Апелациони суд је нашао да жалбе тужилаца и тужених нису основане.

У проведеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које овај суд пази по службеној дужности, као ни битна повреда из тачке 12 тога члана на коју се указује жалбама парничних странака, јер је тај суд за своју одлуку дао јасне и непротивречне разлоге који су у складу са свим изведеним доказима, тако да се правилност и законитост исте могу са сигурношћу испитати.

Према утврђеном чињеничном стању на насловној страни медија Курир

Старс дана ... године, под насловом “Отела му ..., ... ми је уништила живот!”, уз фотографију првотужиље, најављен је текст објављен на странама ... и ... под насловом: “Исповест ББ из... - Због ... сам уништен” и поднасловом “... човека који је у емотивној вези са ... тврди да га је отац отерао из породичне фирме како би запослио ...”. У тексту се наводи: “... и њена породица главни су узроци што су на суду завршили .... Реч је о .... Позната и богата ... породица ... бави се ... услугама, а у власништву ... налази се неколико ... у којима готово сваки ... лечи .... До пре годину дана ..., који је завршио ... факултет, радио је код тате, али је очева ..., ..., учинила све да он остане без посла да би на његово место запослила ...!. ... открива да је са ... прекинуо сваки контакт кад му је дао отказ у породичној фирми и да сада ради у ... „, Мој ... је везу са ... започео кад је ... била ... Управо због ње кренуле су наше свађе. ... су од мене тражили да гласам за ..., а ја то нисам желео, због чега смо ушли у расправу”, присећа се ... почетака породичних проблема, који су епилог добили на суду. Тензија је била толико велика да је ... одлучио да о свему проговори за медије. “Кад смо ... изнели у јавност да нам је ... растурила породицу, тужили су нас и ... и ... нас је оптужила да смо јој нарушили углед, а ... потражује материјалну надокнаду од ... Мене је казнио тако што ми је након тога дао отказ и на моје место запослио ... Ја с факултетском дипломом сада радим као ... док му ... ради у фирми”, огорчено прича ... Са ... је почетком године прекинуо сваки контакт. “Не причамо од јануара. Он је тужио ..., немам шта да причам с њим. Поштено радим свој посао и не пада ми на памет да се с њима препуцавам, а тај суд ме никада неће осудити јер сам изнео голу истину”, наводи ... и открива да... има волики утицај на .... „Имам још ..., које такође виде да ... променио откако је с њом. Кад се уселила у нашу кућу, натерала је ... да склони све породичне слике у фиоку, под изговором да није добро држати у кући фотографије ... Онда вам је сигурно јасно колики утицај она има на њега”, завршава причу ... Позвали су и другу страну, ..., који је само кратко прокоментарисао да малтене ништа од наведеног није истина „Крените само од ... дипломе, коју нема, а тако и за све остало. Поздрав!”, рекао је ..., који више није желео да одговара на питања. Из исказа тужиље АА произилази да живи у породичном домаћинству са..., који је завршио ... факултет, да ..., ... Ни она ни ... нису јавне личности, живе у ..., то је мала средина и примитивна. У утуженом тексту објављене су неистине о њој, пре свега, друготужилац је њен пријатељ, друже се, али нису ни у каквој емотивној вези. Иако је тачно да је друготужилац ... у ... и да ... тамо ради са завршеним ... факултетом, али је нетачно да му је она наместила то радно место, односно да му је помогла да отме радно место..., који и нема завршен ... факултет, већ средњу школу, тако да је немогуће да му је њен син отео радно место. Нетачно је и то да се уселила у ... кућу и ..., јер се није уселила тамо. У тексту је представљена као лоша жена, а ... је мала и примитивна средина, тако да када изађе на улицу да купи хлеб и млеко људи се погледају, гуркају и чује полугласне коментаре, и то и данас траје, не може никако да им објасни да то није истина. Мисли да је ... радио... у фирми, али не зна детаље. Нико из редакције Старса није је позвао да је пита у вези навода које су објавили и није никада са новинарима причала о томе. Није се обраћала уреднику ради

објављивања одговора на информацију или исправке. Никада није разговарала са ..., тако да није тачно ни да је тражила да .... Била је у ситуацији да мора фамилији и пријатељима да објашњава да је неистина све што је наведено, чак су је звали и пријатељи из иностранства, али не зна да ли их је убедила, јер јој је било врло непријатно да се о томе прича. У другом спору је са ... тужила ... и ... зато што су писали о њима. Тачно је да је била код тужиоца ..., али се тамо није уселила. ... јој је рекао да су га контактирали новинари Старса и да им је рекао да је све неистина. Из исказа тужиоца ББ произилази да је све у тексту неистина, јер није из ... већ из сељачке породице, нема више већ само једну ..., а у целој ... их има ..., нетачно је да је ... завршио ... факултет, он је уписао... факултет и дао је само енглески, а код њега је радио са средњом школом као ... који може да ради само ..., међутим, радио је ... (то може самостално), али није пазар предавао фирми, ради чега му је дао отказ, као што би дао и другом запосленом за тако нешто. ... и он не могу да раде заједно, не слажу се, али са њим је у добрим односима, осим што се некад свађају, што је природно. ...сада живи у кући поред њега, која је такође тужиочева кућа, а раније је живео са ... Купио му је и ... и сада се бави ... Причао је са осталим ... и хтели су да му дају још једну прилику да ради са њима, али је сам отишао јер је рекао да не може тиме да се бави. Тужила АА је његова пријатељица, али је нетачно да је живела код њега. ... му је рекао да су га звали из Старса и да су му тражили изјаву, али да им ништа није причао и да је нетачно да је пренета његова изјава, једино је тачно да га је новинарка звала, али је он рекао да га пусте на миру и да неће да да изјаву. Након објављеног текста, њега су звале колеге којима је морао да објашњава да то није истина, али имају задршку у погледу тога и са неповерењем прихватају то што он тврди да ништа није истина. Ни он није ..., зашто би ... терао на то. Редакција Старса га није звала поводом овог текста, иако сматра да је требало да га питају за коментар. Ни он њих није звао ради деманта. Нетачно је да је ... утицала на њега да се мање виђа са ..., као и да је тражила да ... Пријатељство са ...није утицало на то да ... јер у ... има мањка ... Када је ... дао отказ... није радио, а када је ...већ почео да ради ... је дао отказ и рекао да га посао ... не занима. Није тужио ..., али је тачно да је тужио .... Из исказа тужене Зорице Радуловић произилази да је била запослена у Куриру и писала спорни текст који је изашао у додатку Курир Старс, а на основу информација које је добила од ..., који јој је рекао да је због односа ... са ... уништена његова породица. Текст је написала 6 година пре саслушања, због чега се не сећа детаља, али стоји иза изнетих информација. Навела је да је и она из ...и да зна која је то породица и о чему се ради, да зна ..., те да није само ... причао о томе како је ... уништила угледну породицу ..., уселивши се у ... кућу док је ... и да је... оставио без посла у ... и без новца. Након што је извршила увид у текст, појаснила је да насловна страна и наслови којима се текст најављује немају везе са њом, већ са уредницима. Све што стоји у тексту је писала као исповест ..., који јој је испричао све то, да је дао отказ ... и запослио се у .... У тексту је написала све што је он рекао, он јој је чак послао и своју фотографију, која је у тексту објављена. Она је звала ..., ..., који је дао изјаву која је у тексту верно пренета. Тужиоце су такође звали на фиксне телефоне, до којих су дошли преко белих

страна, али их нису добили, а потом су звали ..., коме је предочила да претходно није добила ... После телефонског разговора са ..., нису их контактирали ни ... ни ..., иако је било логично да им ... каже да је дао коментар. Ниједан други извор није послужио као основ за писање текста, реч је искључиво о ... исповести коју је верно пренела. Из исказа ... произилази да се пре овог чланка посвађао са ... и из револта дао изјаву за Скандал, у коме је свашта рекао о ... и његовом односу са ..., па су поводом те његове изјаве тужила, ... и ... тужили њега и ... Они су успели на суду, због чега је морао да им плати око 5.000 евра. Након тог чланка у Скандалу, позвала га је тужена Зорица Радуловић, за коју је знао да је из ..., желела је да он да изјаву, надовезала се на његову изјаву за Скандал. Питала је да ли је имао проблема са ...због ..., на шта је рекао да јесте имао проблема, али да му не пада на памет да њој или било коме другом за новине ишта више каже и тако се завршио њихов телефонски разговор. Месец дана касније, дошао је на посао, другар га је позвао и рекао "Брате опет си у новинама", након чега је купио Курир и видео текст, након чега је одмах позвао ... која му се није јавила, нити му се до данас јавља, иако је у више наврата покушао телефонски да добије одговор од ње зашто је написала текст. У тексту је пренела његове наводе из Скандала, а додала је и неколико неистина - да се ... уселила у кућу ..., што он никада није рекао ни за Скандал (говорио је само да дође некада да преспава). Узела је његове слике са фејсбука из 2010. године и објавила их уз текст. Информацију о томе да је завршио на суду, ... је добила од њега колико се сећа, али у контексту његовог оправдања да је изричито против тога да се било какви његови наводи износе у новинама. Није се након тога обраћао ради демантија, само је желео да се склоне од њега.

Како међу странкама није било спорно да је у време објављивања спорног текста Марија Кордић била одговорни уредник медија, као ни да је након подношења тужбе дошло до промене одговорног уредника тог медија и то тако што је као одговорни уредник регистрован тужени Рајко Недић, првостепени суд је у складу са чланом 128 ЗЈИМ донео одлуку као у ставу првом изреке пресуде и дозволио субјективно преиначење у односу на захтев за објављивање пресуде.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је применом одредби члана 5, 9, 15, 79, 112 став 1, 113, 114, 115, 117 и 128 Закона о јавном информисању и медијима и одредби члана 154, 155 и 200 Закона о облигационим односима нашао да је тужбени захтев тужилаца делимично основан. Првотужила је ..., јавне личности познате ..., док је друготужилац њен пријатељ, ..., обоје су из ... и сматрају да нису дали повода да се о њима пише, као и да није постојао интерес јавности да се објаве тврдње изнете у тексту. Законом о јавном информисању и медијима прописано је у члану 5 став 1 да се путем медија објављују информације о догађајима и личностима о којима јавност има оправдан интерес да зна, без обзира на начин на који су прибављене информације, док се ставом 2 истог члана прописује да свако има право да

истинито, потпуно и благовремено буде обавештен о питањима од јавног значаја. Иако не може постојати интерес јавности да сазна непроверене и неистините информације, без обзира на то како се до њих дошло, насупрот интересу јавности и праву појединца на заштиту личних права, стоји право сваког појединца на слободу изражавања и слободу медија. У конкретном случају, текст је објављен као исповест ..., ..., те би се тиме могли правдати разлози за објављивање истог, имајући у виду да би свако морао имати право и слободу да се изрази и у медијима. Међутим, током поступка је из исказа сведока ... утврђено да он није контактирао медиј Курир Старс изразивши жељу да његова исповест буде објављена, већ да је напротив, позван од стране аутора текста, овде тужене Зорице Радуловић, са питањима о његовој раније датој изјави за други медиј, те је том приликом јасно обавестио да више не жели да даје изјаве, упркос чему је она објавила спорни текст. Услед наведеног се не могу правдати наводи тужених да је постојао интерес јавности да сазна о догађајима о којима је писано (чији су актери лица која нису јавне личности), нарочито не кроз исповест ... једног од тих лица, које није ни дало објављену исповест. Иако закон даје могућност да се пренесу текстови објављени у другим медијима, као и изјаве лица, чиме би се медиј који преноси текст или изјаву ослободио одговорности, за примену тог института потребно је да се докаже да је текст односно изјава верно пренета, а до чега у конкретном случају није дошло, пошто је утврђено да је аутор текста делимично препричао изјаву коју је сведок ... претходно дао за медиј Скандал, а затим исту допунила наводима које он никада није изнео и то да се првотужиља уселила у стан друготужиоца, при чему је наведено и да је реч о ексклузивној исповести, иако је од стране лица чија је исповест наводно пренета обавештена да не жели да говори за њихов или било који други медиј, управо због раније изјаве дате Скандалу. Дакле, тужени су објавили текст у коме није верно пренета изјава ..., при чему су у истом код јавности створили слику да је првотужиља особа која растура туђе породице, уништава туђе животе, која је неморална, да је тражила да друготужилац ...у коју се првотужиља уселила, а притом је завадила ..., и "учинила све" да ... "остане без посла да би на његово место запослила ...". С друге стране, друготужилац је представљен као поводљива особа, такође без моралних квалитета, способна да отпусти ... зарад запошљавања ... . Током поступка утврђено је да тужиоци нису у емотивној вези, већ су само пријатељи, при чему је утврђено да ни остале информације које су објављене нису истините (да се тужиља уселила код друготужиоца, да је због ... друготужилац отпустио ...), осим да су тужилац ...и ... били у судском поступку. Објављивањем оваквог текста повређено је достојанство тужилаца, чиме им је причињена нематеријална штета, пошто је неистинитим информацијама створена погрешна слика о њима, што им је свакако повредило част и довело до тога да буду изложени осуди ближе и даље околине, чиме им је повређен и углед, при чему потичу из мале средине. Иако се од новинара и уредника не може тражити да објављују апсолутну истину, првотужени, тужена Марија Кордић као одговорни уредник у време објављивања текста (која је према исказу тужене Зорице Радуловић, који је у том делу прихваћен, одговорна за давање наслова и уређење насловне стране) и

тужена Зорица Радуловић као аутор текста, нису доказали да су приликом објављивања овог текста поступали са дужном новинарском пажњом и да су информацију проверили на адекватан начин пре објављивања, а притом нису пре објављивања текста контактирали тужиоце ради провере објављених информација, већ само ..., а кога су, према одговору који је објављен, питали само за његово запослење, али не и за однос тужилаца. У складу са новинарском етиком новинар треба да поступа савесно, настојећи да пре објављивања, према правилима новинарске етике, обезбеди истините и поуздане информације, јер не постоји интерес јавности да сазна неистиниту информацију када је било могуће пре објављивања информације установити како ствари стоје са њеном истинитошћу само да је била употребљена пажња примерена околностима, а посао одговорног уредника је да контролише рад својих новинара, такође са примереном пажњом, па постоји одговорност трећетужене као новинара и аутора текста и Марије Кордић, као одговорног уредника у складу са чланом 113 ЗЈИМ. Првостепени суд налази да су запослени код првотуженог поступали са пажњом примереном околностима, те да су за своје наводе у тексту користи проверене информације, могли су на проверен и потпун начин да извести јавност о информацијама које су за јавност од значаја. Како то није учињено, првотужени је као издавач медија, објективно одговоран за штету која је тужиоцима причињена објављивањем непроверених и неистинитих информација, у складу са одредбом члана 114 Закона о јавном информисању и медијима. Код одмеравања новчаног износа који би требало да буде адекватна, правична накнада претрпљеној штети, првостепени суд је пошао од чињенице какав значај објављивања спорног текста и информација садржаних у њему за тужиоце у погледу њиховог личног, породичног и професионалног живота може имати. Првостепени суд је одлучујући о висини нематеријалне штете применом одредбе члана 200 Закона о облигационим односима, као и одредбе члана 232 Закона о парничном поступку, нашао да висина правичне новчане накнаде за сваког од тужилаца износи по 50.000,00 динара. Притом суд је водио рачуна о значају повређеног добра и циљу коме служи та накнада, при чему је имао у виду да првотужилац није јавна личност, да живи у малој средини, да када изађе на улицу да купи хлеб и млеко људи се погледају, гуркају и чује полугласне коментаре, и то и данас траје, јер не може никако да им објасни да то није истина, да су је звали и пријатељи из иностранства у вези са тим, било јој је врло непријатно да се о томе прича, док су друготужаца након објављеног текста звале колеге којима је морао да објашњава да то није истина, али и даље имају задршку у погледу тога и са неповерењем прихватају то што тврди да ништа није истина, те је све то утицало на његов пословни углед, као и то да ниједно од њих није тражило објављивање демантија што је у смислу одредбе члана 117 ЗЈИМ утицало на досуђену висину накнаде штете, па имајући у виду све наведено првостепени суд је обавезао прво, друго и трећетуженог да сваком од тужилаца солидарно накнаде нематеријалану штету применом одредбе члана 115 ЗЈИМ. На досуђене износе тужиоцима је досуђена законска затезна камата почев од 2.2.2023. године применом одредби члана 277 Закона о облигационим односима и члана 2 Закона о затезној камати. Имајући у виду све наведено,

тужбени захтев тужиле за претрпљене душевне болове због повреде повреде части и угледа за износ од 100.000,00 динара, преко досуђеног износа од 50.000,00 динара до траженог износа од 150.000,00 динара, као и тужбени захтев тужиоца за износ од 150.000,00 динара, преко досуђеног износа од 50.000,00 динара, до траженог износа од 200.000,00 динара, са траженом каматом, првостепени суд је одбио, као превисоко постављен јер је нашао да накнада нематеријалне штете није репарација нити се њоме новчано изражава вредност повређеног права, већ напротив сврха је ове накнаде сатисфакција ради успостављања психичке равнотеже оштећеног због чега мора одговорати стандардима и приликама у земљи, па је првостепени суд нашао да би досуђивањем већег износа од оног који је досуђен овом пресудом погодвале тежњама које нису спојиве са природом и друштвеном сврхом накнаде штете. Првостепени суд је применом члана 120 Закона о јавном информисању и медијима обавезао туженог Рајка Недића, као одговорног уредника медија Курир Старс у време пресуђења, да увод и изреку ове пресуде објави без коментара и без одлагања, о свом трошку, на касније у другом наредном броју тог медија од дана када је пресуда постала правоснажна, оцењујући да ће се објављивањем само увода и изреке пресуде за тужиоце остварити сатисакција, због чега је захтев да се објави преостали део пресуде одбијен као неоснован. Одлука о трошковима поступка донета је применом одредби члана 153 и 154 Закона о парничном поступку.

По оцени Апелационог суда, првостепени суд је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно применио материјално право, дајући за своју одлуку јасне и довољне разлоге које у целости прихвата Апелациони суд и сходно члану 396 став 2 Закона о парничном поступку на исте упућује.

Одредбом члана 23 став 1 Устава Републике Србије прописано је да је људско достојанство неприкосновено и да су сви дужни да га поштују.

Право на част и углед је право на поштовање људске части и заслужено стеченог угледа лица. Част као скуп човекових врлина, представља субјективну категорију, која подразумева мишљење које појединац има о себи, док је углед мишљење који има ужа или шира средина о једној личности, што представља објективну категорију. Основни видови повреде части и угледа су увреда и клевета. Увреда је напад на људску част која подразумева презир према неком, ниподаштавање, омаловажаваље, одрицање људских особина, док је клевета изношење или преношење што год неистинитог, што може нашкодити части и угледу. Да би постојала повреда части и угледа потребно је да објављена информација представља увреду или клевету, да постоји препознатљивост субјекта информације, лична погођеност субјекта информације и непропорционалност информације, односно да објављена информација којом се задире у нечију част и угледа не представља примерен начин за остваривање оправданог циља.

Из наведеног следи да неистина информација, уколико је лезионо подобна (подобна да узрокује повреду достојанства личности), није допуштена, јер јавност нема интерес да зна неистину, а у погледу неистине информације увек претеже интерес заштите достојанства и поред осталих могућности и правне заштите по Закону о јавном информисању и медијима омогућује право на накнаду штете.

Имајући у виду наведено правилно је првостепени суд закључио да су тужени Adria media group д.о.о Београд, као издавач медија, Марија Кордић, као одговорни уредник у време објављивања текста, и тужена Зорица Радуловић, као аутор текста, солидарно одговорни да тужиоцима накнаде нематеријалну штету за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа. Наиме, објављивањем на насловној страни медија Курир Старс наслова “Отела ..., ... ми је уништила живот!”, уз фотографију тужиље АА, којим је најављен текст објављен на странама ...и ... под насловом “Исповест ... из ...-Због ... сам уништен” и поднасловом “... човека који је у емотивној вези са ... тврди да га је .... отерао из породичне фирме како би запослио ...”, изнете су тврдње које нису засноване на истинитим чињеницама, а које приказују тужиоце у негативном светлу и лезионо су подобне да код тужилаца изазову повреду угледа и части. У конкретном случају текст је објављен као исповест ..., ..., за кога је током поступка утврђено да није контактирао медиј Курир Старс изразивши жељу да његова исповест буде објављена, већ је позван од стране аутора текста, тужене Зорице Радуловић, коју је том приликом јасно обавестио да не жели да даје изјаве за медиј, упркос чему је она објавила спорни текст, а да претходно није контактирала тужиоце ради провере објављених информација. Објављене информације тужени нису проверили са пажњом примереном околностима да пре објављивања контактирају тужиоце, како би се чула и друга страна. Наиме, интерес јавности је да сазна истиниту информацију, због чега је законом и установљена дужност новинара и уредника, да пре објављивања информације која садржи податке о одређеном догађају, појави или личности, ту информацију провере, што новинари конкретно нису учинили. Тужени су првенствено дужни да јавност обавештавају истинито и потпуно, јер је истинитост објављене информације различита од тога да ли је она тачно пренета. Наиме, један од основних принципа новинарске пажње и етике јесте обавеза да истинитост и потпуност информација провере код лица на које се та информација односи, а што тужени, имајући у виду исказе тужилаца, нису учинили јер нису ступили у контакт са тужиоцима. Како тужени у конкретном случају нису поступали са пажњом примереном околностима самим тим су одговорни су за штету коју су тужиоцима проузроковали објављивањем спорног текста који садржи неистините, па самим тим недопуштене информације. Правилно закључује првостепени суд да је објавом спорног текста у јавности створена слика да је тужиља АА особа која растура туђе породице, уништава туђе животе, која је неморална, да је притом завадила ... и “учинила” све да ... “остане без посла да би на његово место запослила ...”, док је друготужилац ББ представљен ка поводљива особа, без моралних квалитета, способна да

отпусти ...зарад запошљавања..., иако је током поступка утврђено да тужиоци нису у емотивној вези, већ да су пријатељи, као и да остале информације нису истините (да се тужиља уселила код тужиоца, да је због ... друготужилац отпустио ...). Правилно налази првостепени суд да је објављивањем оваквог текста повређено достојанство тужилаца, чиме им је причињена нематеријална штета, пошто је неистинитим информацијама створена погрешна слика о њима, што им је повредило част и углед и довело до тога да буду изложени осуди ближе и даље околине, обзиром да потичу из мале средине. Имајући у виду наведено, правилно је првостепени суд закључио да су тужени Adria media group д.о.о Београд, Марија Кордић и Зорица Радуловић солидарно одговорни да тужиоцима накнаде претрпљену штету због повреде части и угледа у складу са одредбама члана 113 -115 Закона о јавном информисању и медијима.

Неосновано се жалбом тужених указује да није правилно цењена новинарска пажња, с обзиром да је првостепени суд правилно утврдио пропусте новинара туженог и правилно оценио да нису поступали са пажњом примереном околностима. Наиме, и по налажењу Апелационог суда тужени у конкретном случају нису поступали у складу са обавезом новинарске пажње у смислу одредбе из члана 9 Закона о јавном информисању и медијима, с обзиром да су објавили информације о тужиоцима без адекватне провере њиховог порекла и истинитост и потпуност такве информације. Посебно код чињенице да новинари туженог нису затражили изјаву супротне стране, у конкретном случају тужилаца и њихово виђење ствари.

Неосновано се жалбом тужених указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, јер је нејасно због чега првостепени суд није поклонио веру исказу тужене Зорице Радуловић, док је исказима тужилаца и сведока неоправдано поклонио веру, као и да је првостепени суд занемарио чињеницу да су тужени покушали да ступе у контакт са тужиоцима али да то нису успели.

Наиме, одредбом члана 8 Закона о парничном поступку прописано је да суд, по свом уверењу одлучује које ће чињенице узети као доказане, а на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа засебно и свих доказа заједно, као и на основу резултата целокупног доказног поступка. О томе које чињенице сматра утврђеним и на основу којих доказа, одлучује суд на основу сопственог уверења. У поступку који је претходио доношењу побијане пресуде саслушана је тужиља АА, тужилац ББ, тужена Зорица Радуловић и сведок..., а правилна оцена исказа странака и сведока подразумева оцену њихове међусобне сагласности, као и са осталим изведеним доказима у току поступка. У конкретном случају, првостепени суд је, ценећи исказе странака и сведока ... управо дао такву анализу односно оцену која садржи уверљиво и логично објашењење чијем исказу је поклонио веру, а чијем исказу није поверовао, као и јасне разлоге због којих није прихватио исказ тужене Зорице Радуловић у погледу одлучне чињенице да ли је као новинар од сведока ...добила изјаву, односно исповест,

коју је како тврди верно пренела, или не, ценећи да је њен исказ срачунат на исходовање успеха у спору.

Неосновани су наводи жалбе парничних странака којим побијају висину досуђене накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа, указујући да је превисоко односно прениско одмерена. Наиме, првостепени суд је водио рачуна како о значају повређеног добра, тако и сврси којој служи та накнада, при чему је имао у виду све околности конкретног случаја и то да тужиља АА није јавна личност, да живи у малој средини, да када изађе на улицу чује полугласне коментаре људи, јер не може никако да им објасни да то није истина, да су је звали пријатељи из иностранства у вези спорног текста и да јој је било непријатно да се о томе прича, док су друготуженог након објављивања спорног текста звале колеге којима је морао да објашњава да то није истина, да је све то утицало на његов пословни углед, као и да тужиоци нису тражили објављивање демантија што је у смислу одредбе члана 117 Закона о јавном информисању и медијима утицало на висину накнаде штете. С обзиром на наведено правилно је првостепени суд оценио да износ од по 50.000,00 динара за сваког тужиоца представља адекватну новчану садисфакцију за претрпљене душевне болове тужилаца имајући у виду све критеријуме из члана 200 Закона о облигационим односима. На досуђени износ накнаде тужиоцима је правилно досудио и законску затезну камату применом одредби члана 277 Закона о облигационим односима и члана 2 Закона о затезној камати, почев од дана пресуђења до исплате, будући да је на тај дан према критеријумима и вредности новца опредељена висина накнаде.

С обзиром на наведено неосновани су наводи жалбе тужилаца да суд није адекватно образложио своју одлуку, односно објаснио како је дошао до износа накнаде нематеријалне штете од по 50.000,00 динара по тужиоцу, те да је првостепени суд узимајући у обзир све чињенице и околности требао да усвоји у целости тужбени захтев. Ово са разлога што је првостепени суд тужиоцима правилно одмерио правичну новчану накнаду због претрпљених душевних болова због повреде части и угледа, ценећи интензитет повреде права личности. Исто тако, по оцени Апелационог суда, усвајање тужбеног захтева у вишем износу од досуђеног ставом другим изреке ожалбене пресуде, на шта апелује жалба тужилаца, погодновало би тежњама које нису спојиве са циљем и сврхом накнаде штете.

Првостепени суд је правилно одлучио и када је обавезао туженог Рајка Неђића, као одговорног уредника медија “Курир Старс” у време пресуђења, да увод и изреку ове пресуде објави без коментара и без одлагања, најкасније у другом наредном броју тог медија од дана када пресуда постане правоснажна, применом одредби члана 120 Закона о јавном информисању и медијима. Судска заштита права на част и углед подразумева и могућност оштећеног да захтева објављивање пресуде о трошку туженог у случају повреде овог његовог права. И по налажењу овог суда објављивање у другом наредном броју медија “Курир

Старс” од дана када пресуда постане правоснажна увода и изреке пресуде на задовољајући начин се саопштава јавности исход спора у којем је утврђена повреда права на част и углед и у довољној мери се остварује сврха овог вида заштите, због чега је правилно одбијен захтев тужилаца да се обавезе тужени Рајко Недић да објави преостали део ове пресуде без коментара и без одлагања, о свом трошку, најкасније у другом наредном броју тог медија од правоснажности ове пресуде.

При одлучивању о основаности жалби парничних странака, односно законитости и правилности првостепене пресуде, другостепени суд је ценио и остале наводе жалби парничних странака, али како не могу довести до другачије одлуке у овој правној ствари, то их није посебно образлагао, сагласно одредби члана 396 став 2 Закона о парничном поступку.

Потврђена је и одлука о трошковима поступка јер је иста донета правилном применом одредби из члана 153 и 154 Закона о парничном поступку.

У ставу првом изреке ове пресуде одлучено је применом одредбе члана 390 и члана 401 тачка 2 Закона о парничном поступку.

Одлучујући о захтевима парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка за састав жалби и за састав одговора тужених на жалбу тужилаца овај суд је применом чл.165 ЗПП у ставу другом изреке одбио захтев налазећи да су захтеви странака за накнаду трошкова другостепеног поступка неосновани, с обзиром на то да су њихове жалбе одбијене као неосноване , а састав одговора на жалбу није био нужан и неопходан.

**Председник већа-судија,
Весне Целетовић-Цуцић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић